

DECIZIA Nr.3 din 3 februarie 1998

Scris de Administrator
Vineri, 06 Aprilie 2012 10:32 -

DECIZIA Nr.3 din 3 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.175 alin.(1) lit.d) din Codul Muncii

Publicată în Monitorul Oficial nr.113 din 16.03.1998

Ioan Muraru - președinte
Costică Bulai - judecător
Viorel Mihai Ciobanu - judecător
Mihai Constantinescu - judecător
Nicolae Popa - judecător
Lucian Stângu - judecător
Florin Bucur Vasilescu - judecător
Romul Petru Vonica - judecător
Victor Dan Zlătescu - judecător
Paula C.Pantea - procuror
Florentina Geangu - magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.175 alin.(1) lit.d) din Codul muncii, invocată de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mașini și Instalații destinate Agriculturii și Industriei Alimentare - București în Dosarul nr.1077/1997 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 27 ianuarie 1998, în prezența I.N.M.A. București, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 3 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Sectorului 1 București, prin Încheierea din 29 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.175 alin.(1) lit.d) din Codul muncii, ridicată de I.N.M.A. București într-un litigiu cu Tarțavulea Gheorghe.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art.21 și art.125 din Constituție, în esență, pentru următoarele:

- în prezent nu mai există organe ierarhic superioare care să judece contestațiile salariaților împotriva sancțiunilor cu diminuarea salariului tarifar, în cazul neîndeplinirii integrale a sarcinilor de serviciu;
- organul de conducere colectivă, căruia angajatul nemulțumit de diminuarea salariului ca sancțiune disciplinară, ar urma, în prezent, în temeiul prevederilor lit.d) a alineatului (1) din art.175 din Codul muncii, să i se adreseze, este consiliul de administrație, care, în fapt, a propus sancțiunea aplicată și deci ar fi judecător în propria sa cauză;
- aplicarea dispozițiilor art.175 alin.(1) lit.d) din Codul muncii îngrădește dreptul cetățeanului de a se adresa justiției și încalcă prevederile constituționale privind liberul acces la justiție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că art.175 alin.(1) lit.d) din Codul muncii "contravine dispozițiilor Constituției României, deci este neconstituțional, deoarece el vorbește despre posibilitatea de a se adresa contestațiile împotriva diminuării salariului la organul ierarhic superior sau organului de conducere colectivă". Instanța, preluând argumentația autorului excepției, consideră că textul legal atacat contravine art.21 din Constituție, întrucât constituie o îngrădire a dreptului contestatorului de a se adresa justiției. Potrivit art.24 alin.(1) din Legea nr.47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr.138/1997, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului, se apreciază că excepția este întemeiată, prevederile art.175 alin.(1) lit.d) din Codul muncii fiind neconstituționale pentru identitate de rațiune cu temeiurile Deciziilor Curții Constituționale nr.59/1994, nr.66/1995 și nr.90/1995, prin care s-a constatat că art.175 alin.(1) literele a), b) și c) sunt neconstituționale. Totodată, se menționează că aceste prevederi "creează o discriminare între salariații din administrația publică și ceilalți salariați, în defavoarea salariaților din sectorul public, care ar fi obligați să parcurgă o fază prealabilă, în cadrul unei proceduri jurisdicționale specifice sistemului administrației publice și, chiar în cadrul acestora, între salariații Guvernului și cei ai autorităților administrative autonome, ce nu au un organ administrativ ierarhic superior, și salariații celorlalte autorități publice".

Președinții celor două Camere nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr.47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art.144 lit.c) din Constituție și al art.23 din Legea nr.47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția invocată, chiar dacă este vorba de o lege adoptată anterior Constituției, întrucât sunt în discuție raporturi juridice stabilite după intrarea în vigoare a legii fundamentale.

Art.175 alin.(1) din Codul muncii prevede că sunt de competența organului administrativ ierarhic superior sau a organului de conducere colectivă, potrivit legii:

- "a) contestațiile împotriva sancțiunilor disciplinare care, prin codul de față sau prin altă dispoziție legală, nu au fost date în competența judecătorei sau altor organe;
b) contestațiile împotriva desfacerii contractului de muncă, precum și litigiile privind reintegrarea în muncă a persoanelor cu funcții de conducere numite de organele ierarhic superioare, precum și a directorilor, directorilor generali și asimilații acestora din organele centrale;
c) contestațiile împotriva redistribuirii de personal făcută cu prilejul reducerii personalului din administrație sau din producție;
d) contestațiile în legătură cu acordarea de trepte și gradații de salarizare, împotriva diminuării salariului tarifar pentru neîndeplinirea integrală a sarcinilor de serviciu, precum și cu privire la acordarea premiilor și gratificațiilor".

Asupra constituționalității prevederilor art.175 alin.(1) literele a), b) și c) din Codul muncii, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr.90 din 4 octombrie 1995, Decizia nr.59 din 18 mai 1994 și prin Decizia nr.66 din 28 iunie 1995, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.272 din 23 noiembrie 1995, nr.259 din 15 septembrie 1994 și nr.210 din 13 septembrie 1995, decizii ce stau la baza practicii jurisdicționale ulterioare a Curții în acest domeniu, statuând că textele legale sus-menționate sunt în contradicție cu dispozițiile art.21 și art.125 din Constituție, deoarece excluderea de la competența instanțelor judecătorești a contestațiilor referitoare la aplicarea unei sancțiuni disciplinare, a celor privind desfacerea contractului de muncă a unor categorii de salariați sau a celor împotriva redistribuirii de personal, făcută cu prilejul reducerii personalului din administrație sau din producție, încalcă principiul accesului liber la justiție, precum și dispozițiile constituționale privind realizarea justiției prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite prin lege.

În ceea ce privește lit.d) a alin.(1) al articolului 175 din Codul muncii, există aceeași contradicție. Competența exclusivă a unui organ de conducere administrativă pentru soluționarea contestației privind acordarea de trepte și gradații de salarizare, diminuarea salariului tarifar pentru neîndeplinirea integrală a sarcinilor de serviciu sau acordarea premiilor și gratificațiilor, este contrară dispozițiilor art.21 și art.125 din Constituție. De asemenea, așa cum s-a arătat în punctul de vedere al Guvernului, în concordanță de altfel și cu cele reținute în considerentele deciziilor sus-menționate, prevederea legală atacată este discriminatorie, creând o situație dezavantajoasă pentru salariații sectorului public și, în cadrul acestora, pentru salariații Guvernului și ai autorităților administrative autonome. Față de cele arătate și de faptul că motivele avute în vedere la soluționarea excepțiilor privind art.175 alin.(1) literele a), b) și c) din Codul muncii subzistă și în soluționarea prezentei excepții privind art.175 alin.(1) lit.d) din același Cod, potrivit practicii jurisdicționale a Curții soluțiile nu pot fi diferite, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează a fi admisă. Ca urmare, în temeiul art.144 lit.c) și art.145 alin.(2) din Constituție, al art.13 alin.(1) lit.A.c), al art.23 și al art.25 din Legea nr.47/1992, republicată,

CURTEA

DECIZIA Nr.3 din 3 februarie 1998

Scris de Administrator
Vineri, 06 Aprilie 2012 10:32 -

În numele legii
DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate invocată de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mașini și Instalații destinate Agriculturii și Industriei Alimentare - București în Dosarul nr.1077/1997 al Judecătorei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art.175 alin.(1) lit.d) din Codul muncii sunt neconstituționale.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședință publică la data de 3 februarie 1998.